

สหพันธ์หอการค้าไทย

ปีที่ 32 ฉบับที่ 11351 วันเสาร์ที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2532 ราคา 5.00 บาท

ที่โรงแรม อาบ-อบ-นวด หรือสถานบริการบันเทิงในรูปค็อกเทลเลอจ์ต่างๆ ที่บริเวณกันขังโจ่งกรีน...

นั่นคือตัวอย่างแรกของช่องโหว่กฎหมายที่จะต้องแก้ไข ซึ่งคณะกรรมการด้านกฎหมายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาปัญหาและแนวทางการพัฒนาเด็กและเยาวชนไปสู่การเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ ของวุฒิสภา ซึ่งประกอบด้วย นายโอสถ โกศิน เป็นที่ปรึกษา คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ เป็นประธาน นางจริยา เจียมวิจิตร และ ศ.พิเศษศ. เทนะรัชตะ เป็นกรรมการ ช่วยกันพิจารณาปรับปรุงเพื่อเสนอวุฒิสภาเอาไปดำเนินการแก้ไขต่อไป

จุดหนึ่งที่ทำให้ผู้หญิงโสเภณี

นายเก่า ไม่ยังเอื้อน ไม่ถึง

คือไม่ยอมให้เจ้าหน้าที่จัดหานายประกันมาให้ ในชั้นพิจารณาที่ทนายขอเลื่อนคดีไปเพื่อต่างเวลา แล้วเอาตัวจำเลยไปดำเนินคดีต่ออย่างนำสามแพช ทั้งที่คดียังคงอยู่

คดีต่อการค้าประเวณี" การเตร็ดเตร่ตามคั่นมะขาม โคนขุ่นมัว ล้าสมัยแล้ว เคื่องนี้มีทั้งโรงแรม ค็อกเทลเลอจ์ สวนอาหารให้สังสรรค์ ซึ่งสะดวกสบาย และทำมาค้าส่งกว่าเมื่อก่อนหลายเท่าตัว

หรือกฎหมายว่าด้วยการค้าหญิงและเด็กหญิงเมื่อ 81 ปีก็อันล้าสมัยแล้ว มีโทษจำคุกเพียงไม่เกิน 7 ปี ปรับไม่เกิน 1 พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งเป็นอัตราที่ต่ำมาก ๆ ๑๐ โทษแล้วหัวเราะทักท้วงจะสะอากเห็นโทษให้สูงขึ้นด้วย และปรับปรุงร่างเสียใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน

หรือถ้ายอมไปดู หมาย "ปราบการค้าประเวณี" ชื่อก็บอกอยู่แล้วว่าแค่ "ปราบ" ไม่ได้คิดจะ "ปราบ" เพราะถ้าจะเสนอ

ผู้หญิงขายตัวถูกตำรวจจับ กรรมการวิสามัญ วุฒิสภา

ว่ากฎหมายไม่ควรเอาโทษอาญาพวกหล่อน

ประเวณีไว้ ๗ ปีนั้นด้วยหรือไม่

ไม่กล้าให้ปากคำกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเป็น ไม่ตายของเจ้าของช่อง

คือ โทษอาญาที่ติดตัวผู้หญิงค้าโสเภณี

สถานที่ค้าประเวณีตามกฎหมาย

มาถึง "ซ่องกะหรี่" เท่านั้น

สถานที่ที่มีห้อง มีเตียงนอน มี

ซาด มีกระโถน และ อุปกรณ์

ที่ค้าประเวณี แต่ไม่รวมถึงสถาน

เช่น โรงแรม อาบ-อบ-นวด

โรงน้ำชาเข้าไปด้วย

ไอโก หรือ คนเขี่ยแขกตาม

รวมถึงหัวเราะว่าเมื่อรัฐมนตรี

กฎหมายโสเภณี กิจ "ค้ำน้ำกาม"

"จึงควรเพิ่มบทบัญญัติให้อ่านศาลว่า ถ้าศาลไม่ได้ให้ประกันตัว ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปอยู่ในความดูแลของสถานสงเคราะห์ หรือ สถานที่พักชั่วคราว หรือสถานที่ยื่นอำนาจการดูแลผู้ต้องหา ตลอดเวลาในระหว่างที่พิจารณาคดีของศาล"

จะเห็นได้ว่ากฎหมายโสเภณี

เมื่อไทยเปิดช่องให้ธุรกิจค้ำน้ำกามที่พอ

อย่างช่วยไม่ได้ ถึงขั้นตามโรงแรม หรือ

สถานบริการต่างมีทนายประจำในการ

สู้คดี และส่วนใหญ่เวลาเจ้าของสถาน

ประกอบการโดนข้อหาค้าประเวณี จะ

ชนะคดี หรือเพียงเสียค่าปรับเล็กๆ น้อยๆ

เท่านั้น

จะไม่ให้เป็นอย่างนั้น ได้อย่างไร

ก็เมื่อพระราชบัญญัติปราบการค้าประเวณี

นั้นตราขึ้นตั้งแต่ปี 2503 ซึ่งสมัยนั้นยัง

ไม่มีโสเภณีเด็กเป็นแฟนเช่นทุกวันนี้

ในที่นี้ทำให้เปลี่ยนชื่อ พรบ.เสียใหม่ อย่าง

น้อยให้อาใจเจ้าของช่องนั้นแล้ว ให้

มากกว่าข้างขึ้น

กฎหมายค้าประ

เวณีล้าสมัยไม่ทันเกม

ขบวนการธุรกิจบน

คราบน้ำตาของหญิง

สาว กรรมสิทธิ์วิชา

มัญชุวิเศษแสนอเก้

ในพิภพหลงโทษโรง

แรม-สถานบริการ

ที่สำคัญเกี่ยวกับการค้าประเวณี หรือ

ขายนางามมันมีเส้นสายโยงใยเป็นระบบ

เป็นขบวนการถึงขั้นกลายเป็นธุรกิจค้ำน้ำ

กามส่งออกข้ามชาติไปแล้ว

จึงสมควรเพิ่มข้อความเรื่อง

การลงโทษต่อท้ายจากคำว่า

การค้าประเวณี" ในกฎหมาย

ซึ่งถ้าโสเภณีหนีช่อง เจ้าของช่อง

ซึ่งบางแห่งก็ขังกับตำรวจก็จะจับ

ผู้หญิงนั้นในข้อหาเป็นโสเภณี แทน

ที่จะส่งเข้าคุก กลับส่งกลับช่องไป

ของ

การ

การ

การ

การ